

27. Jun. 1830

FACTS

Date:

27. Jun. 1830

Page number:

Dagbog A, side 27 recto – 28 verso

Mentioned people:

Peter Christian Bendix

Andreas Emil Stockfleth Faye

Gerhard Faye

Nanny Margrethe Christine Faye

Karen Christiane Faye, f. Stockfleth

Christian Fischer

Nicoline Severine Holst

Thalia Lindahl

TRANSCRIPTION

Den 27de

Jeg vaagnede efter en stærk Søvn først meget silde da jeg hørte Oncel,¹ som ikke kunde vente længere, kjøre op til Westervig for at erkyndige sig om Emiel.² Da jeg aabnede Vinduet hørte jeg en Buldre som af flere Vogne i Brosten og kunde strax begribe at det vel maatte være Vesterhavet hvorom jeg havde hørt fortælle at man saagar efter stærk Blæst kunde høre det i Thisted, da Veire nu var ret godt besaae jeg den nylig anlagte Hauge og et næved liggende Teglværk hvorfra man paa en Høi kan see udover Limfiorde til Vesterhavet, da jeg ikke fandt for godt længere at forblive paa Teglgården, spadserede jeg til W og fandt der alt meget bedre. •27 verso• Emiel havde i Nat sovet noget og man havde i Almindelighed muntre Ansigter. Jomfru Holst³ hans Kjærest havde under hans heele Sygdom passet ham paa en særdeles net og omhyggelig Maade, noget som ogsaa Nanye⁴ efter Evne iagtog. Jeg fik idag Leilighed til at tegne noget og at overvære en Fest i Kirken da det just var Søndagen af den Augsburgske Confesion og tillige [Dagen efter] Frøken Thalia Lindals⁵ Bryllup. Kirken var smykket med Blomster og oplyst med nogle Lys, og Her Provst Bendix⁶ holdt en Tale jeg [troer] extempore som ikke havde meget at betyde, derimod messer Manden meget godt. En stor Mængde Bønder og Bonde Piger havde indfundet sig og det var et ganske artigt Skue at se de fleste Fruentimer at bære Hatte ovenover deres Hovedpynt. Deres Dragt er forresten meget simpel mest af Vergarn og Snittet paa deres Liv meget kort og optrukket. Mændene bære for det meste Frakker og have næsten alle Stokke i Hænderne som give dem en Slags Anseelse. Dagen i Forvejen havde jeg da der i Kirke var en Brude Vielse haft Leilighed til at forundre mig over den slette Sang som en Bræger af Degn anførte, og som endda var geleidet af en Klarinet, hvori der ikke var een reen Tone. Nu Klarinetisten fulgte paa en Vogn blæsende med Brudedefølget som blev anført af 3 Ryttere, •28 recto• kunde jeg fremdeles mere mig over den, og for at forøge det festlige ved Dagen havde man engageret et Par Violiner og en Bas, som anstrængede sig for at spille Koralen uden synderlig Held; saa at den heele Gudstjeneste ikke havde noget synderlig Opbyggende. Vestervig Kirke er stor og man kan i de høie Vælvinger endnu see Spor af dens fordums Pragt; men den synes mig meget mørk og paa nogle enkelte Sten nær er intet Gravminde fra Hedenold tilbage. Det besynderlige ved den er at den midterste store Hvælving er over een Gang saa høi som Sidegangene som herved faa et mindre Udseende. Ved min første Indtræden i Kirken kunde jeg strax fornemme en ubehagelig Lugt som af en Koe Stald og hvor forbauset blev jeg ikke da jeg siden for at komme ind i Frue Lindals Stoel maatte søge Veien igennem en meget smudsig Koestald hvorfra Lugten trak ind i Kirken. Det heele Vestervig har i ældre Tider været en meget stor Bygning af en imponerende Beligenhed; men for nærværende Tid kan man neppe

uden ved Levninger beundre dens Storhed og Pragt; da den største Deel er nedreven og det Øvrige tildeels senere opbygget efter en Ildebrand. Vi spiieste til Midag •28 verso• [hos] Fichers⁷ og begav os om Aftenen paa Veien til Thisted hvor vi traf Tante⁸ i hendes sædvanlige Uroe hvori hun neppe lod sig trose. Da det paa den heele Hiemtour havde regnet stærkt var jeg blevet noget vaad og befandt mig af den Aarsag om Natten [overstreget: lidet] ilde. Maaske ogsaa en Følge af en urigtig Diæt.

---

¹ Gerhard Faye.

² Andreas Emil Stockfleth Faye, Rørbyes fætter.

³ Nicoline Severine Holst. I 1832 gift med Emil Faye.

⁴ Nanny Margrethe Christine Faye, Rørbyes kusine.

⁵ Thalia Lindahl, datter af Vestervig Klosters ejer, Maren Svinth Lindahl, f. Olsdatter. Hun var to dage forinden blevet gift i København med lægen Michael Djørup (1803-1876), en kollega til Rørbyes bror, John.

⁶ Peter Christian Bendix.

⁷ Christian Fischer.

⁸ Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth, Rørbyes moster.

28
Lind jeg fremdeles mere mig om du, og for
at Goring. Det høflig med dig, sandsnede baggrunde
at det for Babelius og nu det. som anstøtende sig
for at jelle Lovalen i den synderlig Galt, Gaud
den felle Gudstjerne i den felle nede, synderlig es:
Lagge. Westervig liden og for og med den
i den Gode Babeliusen under den Gode af den
for dens Kraft, men den Gode mig meget med
og saa fugele nedalt. Den nu er indat Garamind
for Gudnold tilbage, det høfligst og med den
for at den høfligst felle Garamind og om den
Gode for sig som Babeliusen som for den for at Gode
Westervig. Med den høflig Westervig. Liden
Lind jeg felle Garamind og i den høflig Lind som
af den Gode Gode, for høfligst Gode og i den
jeg felle for at Gode og i den høfligst Gode
meget høflig Gode i Garamind og meget høflig
Liden høflig høflig Gode. Liden. Det
felle Westervig for i den høfligst og meget
for Gode og i den høfligst Gode; men
for høfligst det den nu meget høfligst den
meget høfligst den høfligst og høfligst den høfligst
for den høfligst og det høfligst høfligst høfligst
og høfligst høfligst høfligst høfligst høfligst

Tidligere og bagefter er mig Altherrn Joes Maria til
Skiedet som en bryd saulig. funder forværlige Altherr
povis sin unge sod sig luffe. So det saa den gode
gubens gode vognst stovdt men sig blodet noget
saad og bopandt mig af den luffe en stottu bitt.
Ild: - Saa sig i saad en ildg. af en ningsig iust. 2028
da stottu in. Smit fionn, bopandt af luffen Willeh,
stottu paa Skiedt, var saa sin aarlige toir: - Sog:
Skiedt saa sig i Lailij sandt, saa da yppelste Goffe
povis en stottu sandt paa forværlige, for en lign
ind melle debte sara noget af stottu stottu. for
mig var af stottu in forværlige in stottu stottu
syndelig stottu. - So stottu stottu in stottu
stottu: - Sog det migst gade og luffe stottu for luffe
i stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu
saa var saa en Altherrn migst ungersagte og
milstov, da saa den stottu stottu stottu stottu sig stottu
yppelst stottu stottu in stottu, migst sin saajar lod saa
ind omme stottu stottu da, saa stottu stottu in stottu stottu stottu
stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu
i stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu
in stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu
stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu stottu